

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΚΕΨΙΣ γίνεται εἰς Hombourg περί ἰδρύσεως ἀρχαίου θεάτρου τὸ ὅποιον θὰ λειτουργῇ μόνον κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ θέρους, διὰ νὰ δίδωνται παραστάσεις ἑλληνικῶν καὶ

ρωμαϊκῶν τραγωδιῶν. Ἐγγύτατα τοῦ θεάτρου θὰ ἐγκαταστήσουν Στάδιον, ἐν ᾧ θὰ τελῶνται Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, ἀρματοδρομίαι, λογχοβολαὶ κτλ.

★

Ἡ πλουσία συλλογὴ μουσικῶν συγγραμμάτων καὶ χειρογράφων τὴν ὁποίαν ἐδώρησε τελευταῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ British Museum δὲν θὰ μεταβιβασθῇ πρὸ τοῦ 1913, ὅποτε ἐλπίζεται ἡ περάτωσις τοῦ νέου κτιρίου. Ἡ περίφημος συλλογὴ ἡ σχηματισθεῖσα ὑπὸ τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας, περιλαμβάνει 6000 σῶματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολὺτιμα ἀντίγραφα τοῦ Χένδελ, Μότσαρτ καὶ Ριχάρδου Βάγνερ.

★

Μεταξὺ θεάτρου καὶ κινηματογράφου διεξάγεται ἀπὸ τινος σοβαρὸς συναγωνισμὸς, διότι τὰ κινηματογραφικὰ θέατρα κατέχουν ἐπίσης τοὺς ἀστέρας των, ὡς τὰ λυρικά καὶ τὰ δραματικά, τὰ ἵπποδρόμια καὶ τῶν ποικιλιῶν τὰ θέατρα. Οἱ διασημότεροι καλλιτέχναι δὲν ἀποποιούνται νὰ παραστήσουν διὰ τῆς παντομίμας ἀπὸ σκηνῆς κινηματογράφου. Ἡ διάσημος τραγῳδὸς τοῦ Burgtheater τῆς Βιέννης ἡ κ. Σανδρόκ ἐπαντομίμησε πρὸ τινος τὸ κύριον πρόσωπον τοῦ λαϊκοῦ ἔργου «ἡ Μαριάννα μιὰ γυναῖκα τοῦ λαοῦ» Εἰς Κοπεγχάγην ἐπίσης ἡ μεγάλη Δανὶς τραγῳδὸς κ. Asta Nielsen, ἐδέχθη νὰ συνεργασθῇ διὰ δέκα ταινίας (films), αἱ ὁποῖαι θὰ ὀνομασθοῦν «Σειρὰ Ἀστας Νίλσεν». Ἡ ἀμοιβὴ τῆς 100,000 φρ. Ἡ Δεσποινὶς Πολαῖρ ἔλαβεν 20,000 φρ. διὰ συνεργασίαν μιᾶς ἐβδομάδος εἰς Düsseldorf.

★

Ἐν τῷ μεγάρῳ Drouot ἐγένετο τελευταῖον ἡ πώλησις τῆς συλλογῆς Delessert. Ζωηρότατος ὁ συναγωνισμὸς μεταξὺ ἐρασιτεχνῶν, περιέργων καὶ βιβλιοπωλῶν. Τὰ ἔργα τοῦ Μολιέρου, εἰς ὅκτω τόμους ἐκδόσεως 1691, ἐπωλήθησαν ἀντὶ 3,010 φράγκων!

★

Ὁ κ. Monzie, βουλευτὴς, κατέθεσε εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν πρότασιν νόμου ἀπαγορεύοντος τὴν συνεργασίαν ἐπὶ τῆς θεατρικῆς σκηνῆς παιδιῶν μικροτέρας ἡλικίας τῶν 13 ἐτῶν. Ἡ πρότασις καταργεῖ τὴν μέχρι σήμερον διδομένην μετὰ τύσης εὐκολίας ἐλευθερίαν, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει, οὔτε ἡ ζημία τῆς ἡθικῆς, οὔτε ἡ ἐξασθένησις τῆς ὑγείας τῶν νεαρωτάτων αὐτῶν ὑπάρξεων. Ὑπὸ ἄλλων βουλευτῶν ἐνεργεῖται ἡ ταχεῖα ἐπιψήφισις τῆς ἐνεργητικωτάτης αὐτῆς προτάσεως.

★

Εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ νέου ἔργου τοῦ Mascagni «ἡ Isabeau» συνέβη ἐπεισὸδιον σοβαρώτατον μεταξὺ συνθέτου καὶ τοῦ δουκὸς Visconti di Modrone διευθυντοῦ τῆς ἐταιρείας τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου. Τὴν ἐπομένην ὁ συνθέτης ἔγραψε πρὸς τὸν δούκα προσβλητικωτάτην ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ἀπῆντησε διὰ μαρτύρων. Ἐλλείπονσι νεώτεραι εἰδήσεις.

★

Τέσσαρες ἐπιστολαὶ τοῦ Σεβαστιανοῦ Μπάχ, ἐντελῶς ἄγνωστοι μέχρι σήμερον, κατετέθησαν ὡς πολὺτιμα κειμήλια ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Eisenbach, ὅπερ, ὡς ἤδη εἶνε γνωστὸν, ἐγκαθιδρύθη εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου.

★

Ὁ Ἀμερικανὸς δισεκατομμυριούχος κ. Ἰωσήφ Πουλίτσερ, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς περιφήμου ἐφημερίδος «New-York Herald» κατέλιπε διὰ διαθήκης τὸ μικροσκοπικὸν ποσὸν τῶν 500,000 δολλαρίων (2,500,000 φρ.) εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Ἐταιρείαν τῆς Νέας Ὑόρκης.

★

Δύο νέα ἔργα, ὀφειλόμενα εἰς γυναικεῖαν ἔμπνευσιν, θὰ παρασταθῶσι κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα : εἰς τὸ θέατρον «Fantaisie» τῶν Παρισίων ἡ μονόπρακτος ὀπερέττα «Les Petites Entravées» με κείμενον τῶν κ. κ. Μετσβίλ καὶ Σύνδεῦ καὶ μουσικὴν τῆς Ἀδὸς Jean Vieu· εἰς δὲ τὸ Monte-Carlo «Αἱ ὥραι τῆς ἀγάπης» μονόπρακτον ἐπίσης λυρικὸν ποίημα τῆς κυρίας Roussel Despierres, με μουσικὴν τοῦ κ. Μαρσέλ Μπερτράν. Τρίτον ἔργον, παρασταθὲν ἤδη εἰς τὴν «Comédie Française», εἶνε οἱ Κώδωνες τῆς Πόρτ-Ρουάλ, ποίησις τῆς Ἀδὸς Jeanne Dortzal καὶ μουσικὴ τοῦ κ. Μαρσέλ Ἐτέβ. Τοῦτο ἀποδεικνύει κάποιαν σοβαρωτέραν ἀνάπτυξιν μουσικὴν καὶ φιλολογικὴν τῆς συγχρόνου γυναικός.

★

Τοῦ κ. Λενέρ παρεστάθη εἰς τὴν Βιέννην ἔργον ἔχον ὡς ὑπόθεσιν τὴν ἐκ τοῦ Λούβρου ἐξαφάνισιν τῆς Μόννας Λίζας τοῦ Λεονάρδου da Vinci.

★

Δρᾶμα μὲ τὴν ἀπλουστάτην ἐπιγραφὴν ὁ «Ναπολέων» παριστάνεται συνεχῶς εἰς τὸ λεγόμενον «Νεώτερον Θέατρον» τοῦ Πεκίνου. Τὸ δρᾶμα τοῦτο ἀρχίζει μὲ τὸ διαζύγιον καὶ μὲ τὸν δεύτερον γάμον τοῦ Ναπολέοντος. Ἐπειτα ἡ γέννησις τοῦ βασιλέως τῆς Ρώμης· κατόπιν ὁ αὐτοκράτωρ ἀναχωρεῖ εἰς τὸν πόλεμον, ἡ συνωμοσία τοῦ Μαρά κατ' αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἡ Ἰωσηφίνα σώζουσα τὸ αὐτοκρατορικὸν παιδίον, τὸ Βατερλώ μὲ τὴν φοβερὰν σφαγὴν του, ὁ βράχος τῆς Ἀγίας Ἐλένης, ὁ Ναπολέων ἀποθνήσκων, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς μία παρήγορος ὅπτασις· βλέπει τὴν Ἰωσηφίναν πίπτουσαν εἰς

τὰς ἀγκάλας του. Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλος. Οἱ ἠθοποιοὶ ἀμέτρητοι καὶ αἱ ἐνδυμασίαι των ποικίλαι μέχρι τοῦ γελοίου. Παραδοξότατον φαίνεται νὰ εἶναι τὸ θέαμα. Ἐν τούτοις οἱ φίλοι Κινέζοι ἐνθουσιάζονται ζωηρότατα καὶ κατ' ἐπανάληψιν ζητοῦν τὴν παρὰστασιν τοῦ πρωτοτύπου ἱστορικοῦ τούτου δράματος.

★

Κατὰ τὴν χειμερινὴν θεατρικὴν περίοδον θὰ παρασταθῇ εἰς τὸ Metropolitan Opera House τῆς Νέαν Ὑόρκης, τὸ ἔργον τοῦ κ. Πάρκερ «ἡ Mona» μὲ τὸ ὅποιον ὁ νεαρὸς συνθέτης ἐπέτυχεν τὸ βραβεῖον τῶν 250,000 φρ. κατὰ τὸν ὁργανωθέντα διαγωνισμὸν ἀποκλειστικῶς μόνον διὰ συνθέτας Ἀμερικανούς. Μεγαλοπρεπεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Γῆς καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ βραβεῖά των.

ALICE DE LAPÉRITTY

ΣΤΡΟΦΑΙ

Τοῦ μαρμαροῦ ἡ ἄγρια θύελλα ἐνοιῶθα νὰ μὲ πνίγῃ
Καὶ εἰς τὰ χεῖλή μου ἔκαιγε τοῦ πόνου ὁ καῖμὸς,
Κάθε μου ἐλπίδα πάγωναν τῆς ἀπονίας τὰ ῥέγῃ
Καὶ τὴν καρδίᾳ μου νέκρωσε βαρὺς ὁ στεναγμὸς.

Μὰ ὅταν ξάφνω ἀντίκρουσα τὴν θεία ὑπαρξί σου,
Οὐράνιος μὲς στὰ στήθη μου γεννήθηκαν χαρὲς,
Καὶ ἡ ψυχὴ μου λούστηκε στὸ φῶς τῆς ἐμμορφίας σου,
Σὺ τῆς καρδιάς μου ἀνοίξεις τῆς πύλης τῆς κλειστές.

Φεβρουάριος 1912

ΓΙΑΝΝΟΣ ΓΑΛΙΑΤΣΑΣ

ΤΖΕΝΗ ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΓΛΟΥ

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων δοθεῖσαν ἐορτὴν τῆς Πήτας διεκρίθη εἰς τὴν πλαστικὴν εἰκόνα τῆς «Πηγῆς» τὴν ἀναπαριστῶσαν μὲ τόσῃν ἐπιτυχίᾳ μίαν ὡραιότατην σκηνὴν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ βίου, ἡ δεσποινὶς Τζένη Καμπούρογλου, θυγάτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ συνεργάτου μας ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἡ δεσποινὶς Καμπούρογλου δὲν ἔχει μόνον τὸ χάρισμα τοῦ εὐγενοῦς παραστήματος, ἀλλὰ καὶ λεπτοτάτην μόρφωσιν. Ἐν τῇ εἰκόνι παρίσταται μὲ τὴν ἀρχαϊκὴν ἀμφίεσιν μεθ' ἧς ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Τῆς ἐορτῆς αὐτῆς καὶ ἄλλην ἀπεικόνισιν, τῆς αὐλῆς τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας, δημοσιεύομεν ἐν τῇ α' σελίδι, χαρακτηριστικὴν τῆς ἀλησμονήτου ἐκείνης ἐποχῆς, καθ' ἣν ἦνθε ἡ γνησίᾳ ἀριστοκρατίᾳ τῆς καταγωγῆς καὶ τοῦ ἥθους.

Τζένη Καμπούρογλου